

عنوان مقاله:

اصول حجیت فعل معصوم (ع) و نحوه استنباط از آن برای صدور حکم شرعی

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سعید آقاییگی - سطح چهار (دکتری) حوزه علمیه قم

علی علی پور - سطح چهار (دکتری) حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

از جمله منابع استنباط احکام شرعی، سنت معصومان است که خود به سه قسم قول، فعل و تقریر تقسیم می شود. در این میان نقش سنت قولی به دلیل صراحت آن بیشتر است، اما به نقش فعل معصوم در استنباط حکم شرعی کمتر پرداخته شده است. سوالی که در این میان مطرح می شود آن است که آیا تمامی افعال معصومین حجیت در استنباط حکم شرعی دارند یا برخی از آنها، و اگر برخی از آنها حجیت دارند ملاک فعل دارای حجیت چیست. پژوهش حاضر به این مسئله می پردازد که نقش سنت معصوم در استنباط حکم شرعی چقدر است و کدام افعال معصوم را می توان دارای حجیت دانست. این مسئله اهمیت بسیار زیادی دارد چرا که فعل معصوم یکی از مهم ترین منابع استنباط حکم شرعی است که برخی مواقع از قول معصوم نیز اهمیت بیشتری می یابد، اما میزان پرداختن به آن و همچنین احکامی که از آن استخراج شده، با میزان اهمیت آن همخوانی ندارد. نتیجه پژوهش آن است که اولاً فعل معصوم در استنباط حکم شرعی کاملاً حجیت دارد و در برخی موارد حجیت آن بیشتر از قول است که این حجیت با دلایل مختلف اثبات می شود. و ثانیاً تمامی افعال معصوم را نمی توان دارای حجیت برای حکم شرعی دانست چرا که بسیاری از آنها افعال طبیعی انسانی، افعال عرفی متناسب با زمان و مکان و یا افعال دنیوی به قصد کسب منفعت و دفع ضرر بوده است و جنبه شرعی در آنها مدنظر نبوده است. اما افعال بیانی معصوم دارای حجیت است و مراد از افعال بیانی آن دسته از افعال معصوم هستند که به قصد نشان دادن نحوه انجام دستورات شرعی انجام شده اند.

کلمات کلیدی:

فعل معصوم، حجیت، حکم شرعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1969708>

